

ШУМЕНСКИ Куриер

417

18 юни
1932 год.
ШУМЕНЪ.

Год. VII.

Броятъ 1 лв.

Независимъ вестникъ за информация, стопанство и политика. — Редактира комитетъ.

Излиза: Вторникъ и Сббота. — Публикации: 2 лв. кв. см. — Приставски 1 лв. на дума. — Абонаментъ: 100 лв. годишно.

Кината днесъ и утре

ОДЕОНЪ

Народ. театъръ Х. У. З.

ВОЕННО

Госпожицата иска

да се омъжи

На кжде?

Кжде е човѣкътъ, кжде е човѣщината? Ще трѣбва ли и най-вѣрващитѣ и тѣ да се откажатъ? Професоръ Златаровъ

Нашата малка страна преживява тежки дни. Икономическата криза, която души всички стопански слоеве все по-вече и по-вече нараства и взема засрашителни размѣри. Цѣла армия отъ безработни скита по улици и площади. Търговията бележи застой. Еснафа отдавна затваря безъ всѣкакъв оборотъ. Чиновника едва преживява съ мизерната си окастрена заплата, която получава съ все по-големо и голѣмо закъснение. Въ крайнитѣ квартали мизерията свободно шества и слага своя жестокъ печатъ... и пр. и пр.

Кржгътъ застрашително се стеснява.

На кжде?

Страшната борба за хлѣба озвѣржава, лишава човѣка отъ най-елементарнитѣ му добродетели. Той забравя за човѣщината и трѣгва слѣпъ по всички пжтеки на злото, на пошлото, на нечовѣшкото. Егонизмътъ навсѣкжде взема преднина и руши и малкото, което тепърво се създава и основа, което въ миналото по добри сж го създали.

Невежството и посредствеността днесъ сж на първо мѣсто и претендиратъ да редятъ тѣ живота.

Докато едни живѣятъ съ темла, съ страданията на времето други стоятъ далечъ отъ него — чужди на повѣленията му. Бюрократизмътъ е сковалъ чувствата имъ, запушилъ е ушитѣ имъ и тѣ не чувстватъ нито чуватъ грохота на живота, страданията на ближнитѣ си.

И отъ никжде отрезвление. А живота тече бърже. Борбата за насжсия става все по ожесточена.

Утре отъ училищата ще излезе новъ потокъ отъ млади хора, пълни съ желание за животъ. Ковко се готви да имъ поднесе живота?

Чашата съ горчевини, която въ днешно време се пълни вече и съ отрова. Малък процентъ отъ тия млади хора ще продължатъ образованието си, А другитѣ ще потърсятъ държавната трапеза. Та на нея има ли мѣста, не се ли изхвърлиха маса чиновници?

И ето нова борба, нова армия отъ безработни.

И кржгътъ все по-вече ще се затыга.

„Време, крайно време е: дайте отъ върховетъ, отъ горе, примѣръ на сепване, на поемане другъ пжтъ отъ тоя, въ който сме се залутали, загубили човѣка, загубили душата си и най-ценното, което прави хората по-горни отъ звѣроветъ: служба далѣ жертва и съучастие“.

ХРОНИКА

Война на кризата! Тя ще бжде победена отъ всички които участватъ въ лотарията на Съюза на журналиститѣ.

На 20 т. м. понедѣлникъ въ 5 часа сл.-пл. въ казармата на 10 Н. В. Ц. И. Полкъ

ще се състои федеративенъ матч между сп. клубъ „България“ — Попово и мѣстния клубъ сп. кл. „Ботевъ.“ Поканватъ се граждани да присъствуватъ и подкрепятъ спорта въ нашия градъ

Нашия съгражданинъ Светославъ Нарлиевъ, който преди нѣколко дни бѣ тежко нараненъ при едно покушение въ Неврокопъ вчера е починалъ. Погребението му ще се извърши днесъ въ София.

Македонското братство „Пор. Мутафовъ“ по случай деня на Македония урежда на 20 того следъ отпущъ на църква въ читалището „Арх. Михаилъ“ Литер.—Музик. утро. Делегатъ на Макед. Нац. Комитетъ ще произнесе кратка речъ за случая.

Комисарство по прехраната имаме, но то, или не се съща да следи и нормира ценитѣ на продуктитѣ, или пъкъ ако нѣкой го подсѣти ще сложи цени несъобразни съ пазарнитѣ и търговцитѣ продаватъ винаги подъ тѣхъ. Има вече много такива случаи съ зарзаватчий, пъкъ даже и съ хлѣбари

Добре известнитѣ наши архелолози г. професоръ Геза Фехеръ и г. Маврадиновъ, които отъ известно време ръководятъ разкопкитѣ край с. Теке-Козлуджа сж се натъкнали на интересни находки. Въ една отъ голѣмитѣ могили сж разкопани 2 колесници едната съ четири колелета и другата съ две. Голѣмата колесница е била наивно фамилна, тя е отъ бронзъ и желѣзо к а т о дървената частъ е изгорѣла. Малката е типъ на бойна колесница. Намерени сж сжщо така коститѣ на млада жена и остатъци отъ стѣклени сждове и др.

Споредъ г. Р. Поповъ находката датира отъ III вѣкъ следъ Христа и е отъ тракийски произхждъ: предполага се, че е на нѣкои велможа убитъ въ сражение изгоренъ заедно съ колесницитѣ и конетѣ и съгласно обичая, следъ това, убита и погребена жена му. Въ тази местностъ има около 40 могили. Въ малкитѣ отъ тѣхъ сж били погребени падналитѣ въ сражението войници, които сж били погребени безъ особена тържественостъ.

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ е извънъ всѣкаква КОНКУРЕНЦИЯ!

Въ с. Имренчово, Преславска околия, населението на ново се е завзело за довършването на започнатата църква. Всички съ радостъ и единодушие сж се заловили да взематъ отъ далечни разстояния пѣсжкъ, варъ и пр.

Негово Прѣосвещенство епископъ Андрей посети селото и изказа на Имренчовци радостта си за голѣмото имъ усърдие и християнскитѣ имъ чувства.

Музикалното дружество „Родни Звуци“ утре 10 1/2 часа сутринъта въ читалището „Арх. Михаилъ“ дава голѣмъ концертъ съ отбрана програма. Четете въ Шум. „КУРИЕРЪ“

Раятъ ще Ви дойде на земята, ако спечелитѣ една отъ премиятъ на журналистическата лотария. Вземете си билети.

УПОТРЕБЯВАЙТЕ САМО АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ!

Колоездачното дво въ града съобщава на всички свои членове, че патронния празникъ на дружеството „Св. Духъ“ — 20 т. месецъ ще се отпразднува по следния начинъ:

Сборъ на всички колоездачи при колелета и пълна форма въ 8 и половина часа сутринъта недѣля прѣдъ Д-во Юнакъ Крумъ. Потегляне за църквата „Св. Три Светители“ съ знамето, кждѣто колоездачитѣ ще се черкуватъ. Слѣдъ черква малка манифестация изъ града до „Къошкѣветъ“.

Въ 12 часа обѣдъ вржщане и разотиване по домоветъ.

Съобщава се сжщо на дружественитѣ членове, че колоездачния съюзъ устройва прѣзъ днитѣ 1, 2, 3 и 4 юлий т. год. общъ съюзенъ излетъ състезание до гр. Казанлъкъ Шипченския манастиръ, съ участието на всички съюзни д-ва.

Желающитѣ колоездачи да участвуватъ въ тоя излетъ да се отнесатъ до секретаря на д-вото Дамянъ Поповъ, или войводата Димитъръ Доневи отъ кждѣто да проучатъ условията по заминаването и др.

Отъ дружеството.

„Престъпление и наказание“

Да се драматизира Достоевски и постави на сцена това би било една твърде трудна работа. Опититѣ направени до сега не сж могли да обобщатъ тѣй добре и поставятъ въ драматично действие философията на тоя великъ сърцеведецъ. Трѣбва да признаемъ, че следъ като сме гледали и други драматизации, тая която ни поднесе Народния Театъръ — Престъпление и наказание, при тежава доста елементи за една драматична пиеса. При все, че на мѣсто се чувстватъ значителни празноти и технически конструктивни грѣшки, а сжщо така между нѣкои отъ картинитѣ липсва връзка, което разкъсва действието. Тая трудна, дълбоко психологична пиеса, пѣсенъ на човѣшкото страдание, се изпълнява все отъ младитѣ сили на Народния Театъръ Затова и ние се радвахме на свежо, изкренно и художествено изпълнение. Всички артисти сж се проникнали отъ дълбоката замисълъ на писателя за повика къмъ по-вече човѣщина, по-вече правда. Особено впечатление прави силната и чувствена игра на г. Димовъ тоя нашъ артистъ все по-вече и по-вече напредва. Разколниковъ на Димова е напълно психологически издържанъ съ свободния замахъ на голѣмъ художникъ. Той заслужи напълно адмирациитѣ на публиката.

Съ не по малки художествени средства създаватъ своитѣ образи и г. Храновъ (Мармеладовъ), г-ца Дюстабанова (Соня) и г. Балабановъ (Порфирий). Всички попадаха напълно въ

ВНИМАНИЕ!

бръснаро-фризьорътъ МЕТОДИ КАНДИЛАРОВЪ

почна на ново да работи въ дюкяна си на улица „РОДОЛЮБИЕ“ срещу „Планоснемачното бюро“, кждето почитаемиѣ гостода и дами ще бждатъ прилежно **обрѣснати и подстригани.**

Съ почитъ: **М. Кандиларовъ.**

Продава се К Ж Щ А

на ул. „МАРИЯ ЛУИЗА“ подъ № 379 въ гр. Шуменъ съ ДВЕ нови масивни стаи, ДВА салона, ЧЕТИРИ стари стай и ЕДИНЪ салонъ върху изба, принадлежаща на наследницитѣ на **Русия Михаилъ Симеонова.**

За споразумение при адвоката **Ст. Славчевъ** — Шуменъ.

ТЪРГОВЦИ, КНИГОИЗДАТЕЛИ и ШЕФОВЕ на ДЪРЖАВНИ и ОБЩИНСКИ УЧРЕЖДЕНИЯ, прѣди да дадете поржкитѣ си за ПЕЧАТЪ справете се прѣдварително съ

печатница „ЗОРА“, до Окр. Учил. Инспекция. **А. НИКОЛОВЪ** — Шуменъ.

САМО за СЕЗОНА!

ДОЛУ КРИЗАТА! ЕФТИНЪ ЖИВОТЪ!

П. Г-да, всѣки притежателъ на **СПАМЕНА ШАПКА** (гарсонетка), колкото и да е **изгорѣла и почерняла** отъ **слънцето**, може да я даде въ

шапкарница „**БРАТСКА ОБИЧЪ**“ („ГОЛѢМАТА ШАПКА“)

да се избѣли **ЖИМИЧЕВСКИ** и се направи сжщо **както нова**, стига да е **ЗДРАВА.**

— Тази година работата е много подобрена. —

— **Цена само 25 лева.** —

Съ почитание: **Катранджиевъ.**

Всѣки пита: **защо БОЗАТА на БАЙРЯМА**

държи рекордъ?

ЗАЩОТО се приготвя само отъ **просо и захаръ.**

ЗАЩОТО се пече **два пжти.**

ЗАЩОТО се държи винаги въ **ледъ.**

ЗАТОВА никой не прави въпросъ, че се продава **5 лв. литъръ.**

ЗАТОВА всѣки въ всѣко време може да доведе **лѣкаръ** и провѣри всичко.

ПИЙТЕ БОЗА отъ бозаджийницата „**ХР. БОТЕВЪ**“ и бждете спокойни.

АНГЛИЙСКИ СИНЪ КАМЪКЪ

съ 98/99 % гарантирана чистота, при процентно съдържание 25 % **ЧИСТА МЕДЪ.**

Рафия „МАЖУНГА“ екстра.

Соль морска дребнокристална за МАНДРАЖИИ

ВИНАГИ и ВСѢКАКВИ КОЛИЧЕСТВА

НА СКЛАДЪ

при **ИЛИЯ РАДЕВЪ** — Шуменъ.

Телефони: Кантора № 73, Домъ 155.

Нови кочани отъ лотарията на съюза на журналиститѣ при агенция „Куриеръ“.

настроението, тъй необходимо за създаване мрачната атмосфера, въ която страдат героите на Достоевски.

При тая хубава игра едно, обаче прави лошо впечатление. Това е небрежната постановка. Един упрек към управата на Народния Театър, когато последната праща артистите си въ провинцията трябва да ги снабдява с необходимите декори. Не заслужава ли провинцията да види Народ. Театър въ истинския му вид?

Falk.

Свободна ТРИБУНА

Кой злослови?

Ще поумнеят ли тия, които се мъчат да изпъкнат като водачи на пострадалите от войните и въ желанието си да задържат ронящата си отдавна почва под краката им още продължават да си служат с закани и заплашавания и не ще ли разберат, че отдавна минаха онези блажени времена, когато можеше да се послужи с подобни средства?

Думата е за бившия председател на Шуменското Д-во „Инвалиди“ и член от Висшия съвет на Алабинска № 30 г. Никола Наков, който е отправил до епархиалски свещеник на с. Доброжелар Осм.-Пазарско, като почетен председател на Д-вото „Инвалиди“ въ сщото село, следното писмо публикувано въ съюзния орган В. Инвалиди брой 53 от 12 май т. г.

„О т ч е“

Дружеството ни е членъ къмъ съюза на пострадалите отъ войните Алабинска 30. Вие сте изпратили Климентина 29 съ това сте лишили хората отъ привилегии. Почти всички хора отъ дружеството ви се леки хора — ще държите протокола и ще го изпратите на Алабинска за да ви утвърди дружеството. Инакъ ще направя друго дружество и за тебъ ще съобща където трябва. Съ поздравъ Наковъ, адвокатъ.

Същия е искал азъ да не бжда допуснатъ въ дружеството защото съмъ се занимавалъ съ клюки и съмъ изнасялъ въ пресата непроверени факти. На това ще му отговоря, че не е

той лицето, което ще разреши този въпросъ. Ако нему е пробитъ едина кракъ, азъ съмъ далъ въ жертва живота на си на си офицеръ, следователно азъ имамъ много по голъмо право отъ него да се интересувамъ за съдбата на пострадалите отъ войните. Всъкога съмъ се старалъ да имъ бжда полезенъ до колкото силите сж ми позволявали и всъкога имъ съмъ билъ въ услуга безвъзмездно, което никои отъ тяхъ нече откаже.

Трѣбва да се съжелява че милостта му има повратни понятия за значението на думата клюка. Да се изнесе нещо не добро за знание, мисля че не е клюка. Ако съмъ изнесалъ нещо неверно, и ма институти за това.

Пакъ ще се повърна.

Хр. Келямовъ

За мача въ Попово

Помѣстената дописка въ почитаемия ви вѣстникъ, относно мача и игранъ въ гр. Попово на 12 т. м. съ мѣстния н. сп. кл. „Х. Омортагъ“ съ резултатъ 4:2 за Попово, следва да отбележа че нѣкой си заинтересованъ спортистъ, който нѣма доблестта да излъзе съ името си и да докаже че мача е билъ така, както го е предалъ, ами си направилъ излишни коментари, че, въпреки легалната игра отъ страна на сп. клубъ „Х. Омортагъ“ загуби мача си поради пристрастното рефериране. На това дължа да отговоря че нищо вѣрно нѣма. Отбелязаното е отъ човѣкъ съ болни амбиции и егоистични цѣли, които подронватъ самиятъ спортъ. Помолвамъ безименния господинъ нека бжде тъй добъръ да се открие и да си бждемъ на чисто. Най лесно е да се говори по чуждъ адресъ. На безимения имамъ смѣлостта да отговоря.

Ал. Николовъ.

Английския СИНЪ КАМЪКЪ не съдържачужди примѣси, затова не изгаря лозовите листи.

Видни личности на гр. Осм.-Пазаръ.

№ 14

Черню Григоровъ (Шварцъ) любимецъ на О.-Пазарското общество, е по професия адвокатъ запасенъ офицеръ кавалеръ на ордена за храбростъ. Човѣкъ високо интелигентенъ, любознателенъ, съ необикновени дарби, и голѣма култура.

г. Черню е действително черенъ човѣкъ съ приятна външностъ обаче има свѣтла дума любвебилно сърдце. Той има ржстъ среденъ, чело голѣмо, високо коса, дълга, силно прешарена, съ прическа ала Ботевъ.

г. Черню е туристъ, голѣмъ любителъ на природата. Живѣе въ контактъ съ нея и лѣте и зиме. Съзерцава нейните хубости разбира се не самъ а придруженъ всъкога отъ нѣкоя отъ нежния полъ. Обиче той

Цвѣтата, полята
Горите, рѣките
Скалите с, орлите
Сладкопойните птички
Хубавите момички

г. Черню е билъ роденъ за художникъ. Притежава такава дарба да рисува, че много професори художници биха му завидѣли.

Неговата четка има широкъ размахъ. Рисува, той, сполучливо, пейзажи, портрети, а най-вече му допадатъ женски глави.

г. Черню е сиениченъ декораторъ. Безъ него представление е невъзможно г. Черню е солиденъ ергенъ, кавалеръ на мѣсто. Съ своя приятенъ характеръ, сантиментически темпераментъ (всѣкога пѣе, зло не мисли), духовитостъ е спечелилъ симпатии на нежния полъ. Има много обожателки. Умѣе да ги забавлява и лѣскае, гъделичка въздига въ култъ тѣхната красота и пр. Макаръ че е вече въ доста напреднала възраст и че носи на гърба си тежестта на житейската верига отъ 40 халки пакъ не се решава да сложи кандидатурата си за женидба. Той свързва разрешението на паричната криза, лично за себеси съ брачната проблема т. е. търси жена съ малко умъ много пари.

г. Черню е синъ на бедни родители. Сблъскалъ се е отъ рано съ трудностите и липсите въ живота. Успѣлъ е съ мъжа, трудъ и пестеливостъ при голѣми лишения да извоюва кариерата си. Защитникъ е на бедните и онеправданите. Преследванъ и тормозенъ бѣ заради своите хуманитарни и напредничави идеи.

г. Черню доказа съ дѣла че е добъръ и полезенъ за обществена работа. Като читалищенъ дѣецъ е незаменимъ. Отдалъ се е въ пълна услуга на читалището, като е занемарилъ своята частна работа. Благодарение на него, днесъ чит. библиотека съ намира въ изправностъ и образцовъ редъ

като всички книги сж подвѣзани.

Хвала на такива чит. дейци. (Слѣдва)

НОВИНИ ОТЪ ВСѢКЪЖДЕ

— Единъ италиански аеропланъ е изминалъ 745 километра въ часъ. Чрезъ това Италия е взела рекордъ за най-бързо летене.

**

— Английската пилотка Виктория Бръсъ се издигнала съ аероплана си въ въздуха въземѣрява цѣлъ месецъ да не слиза на земята.

Съюзъ на Журналистите въ България пенсионенъ фондъ

УСТРОЙВА ГОЛѢМА НАРОДНА

ЛОТАРИЯ

10,000 печалби

200,000 лева 150,000 лева

100,000 лева 50,000 лева

и много други

Цѣлъ билетъ 40 лв. — Четвъртинка 10 лв.

Теглене на 21 августъ т. г.

Вземете си на време билети, за да запазите щастливите номера.

Продажба на билети Вестникарска Агенция „КУРИЕРЪ“.

ПРЕСЛАВСКИ СЪДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 781/31 г.

На 22 августъ 1932 год. въ гр. Преславъ предъ канцеларията си ще продамъ на публиченъ търгъ **разни движими имоти** оценени за 89,000 лева принадлежащи на Железъ В. Досукчиевъ отъ с. Смѣдово за въ полза на Тони Бижевъ отъ с. Байрямъ Дерѣ за искъ отъ 85000 лв.

гр. Преславъ 15 VI 1932 год.

Съдия изпълнителъ: П. Ценовъ

ПРЕСЛАВСКИ СЪДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 103/30 г.

На 22 августъ 1932 год. въ гр. Преславъ предъ канцеларията си ще продамъ на публиченъ търгъ **разни движими имоти** оценени за 21600 лв. принадлежащи на Александъръ Н. Поповъ отъ с. Смѣдово за въ полза на Стилианъ П. Хорозовъ отъ гр. Шуменъ за искъ отъ 19000 лева и др.

гр. Преславъ 15 VI 1932 год.

Съдия изпълнителъ: П. Ценовъ

К. Тетмайеръ.

Миниатюри.

I. Замагьосаната княгиня

По сивото, пусто поле пжтуваше странствуещъ рицаръ.

Той навлѣзе въ глухъ, тъменъ лесъ. Но на края на лѣса, той се спрѣ: подъ балдахинъ отъ бръшлянь седѣше жена. Лесътъ започна да шуми мелодично, а по мъха бавно, единъ следъ другъ заразява тѣхна цвѣта.

— Ти си прекрасна — каза рицаря.

Жената се усмихна.

Зацвѣтѣха по-вече цвѣтя.

— Ти си добра — каза рицаря.

Жената се усмихна.

И още по-вече цвѣтя зацвѣтѣха.

— Душата ти — дали е майка на тия цвѣтове?

Жената се усмихна.

Цвѣтоветъ, блѣстящи, ароматни, покриха навсѣкъде горския мъхъ.

Замагьосана княгиня — помисли рицаря.

Тогава жената, която изглеждаше на рицаря като замагьосана княгиня извади изъ-подъ гънките на свѣто бѣло облекло везни, такива, каквито упо трѣбватъ въ бакалниците и, като сложи на едно отъ блюдата теглилка, започна внимателно, за да се изравнятъ

блюдата, да слага на другото стафиди. Отначало сипа малко по-вече, после отне — много внимателно.

Шумътъ замлъкна и цвѣтята завѣхнаха. Въ глухия, тъменъ лесъ отмина странствуещия рицаръ.

II. Папагалъ

Брамините иматъ странна наблюдателна способностъ.

Единъ отъ тѣхъ вървѣше презъ палмова горичка и попжтя видъ на земята папагалъ.

— Папагалъ — каза той и започна да се вглежда въ него.

Папагалътъ гледаше нагоре, като да иска нѣщо, сетне скочи на една палма и започна да се катери. На половинъ пжтъ се спрѣ.

— Папагалъ — каза брамина.

Птицата започна да се катери нагоре и когато се намѣри на върха, започна да се оглежда наоколо.

И тамъ сжщо — пакъ папагалъ — каза брамина.

III. Ледена планина

Ослепителна ледена планина. Свѣти отдалече подъ слънцето като да е отъ злато и кристали. Лжчиста червенина пада отъ облака, който е надъ нея. Изглежда, като че ли Богъ е опрѣлъ своята ржка на тая планина и е оставилъ на нея Нейното сияние. Нѣщо изумително!

Но това е само ледъ. Уморената прелетна птица замръзва, пада тука, пжтникътъ полита къмъ пропастьта, цвѣтчето нѣма за какво да се залови за да расте. Ослѣпителното писипане съ златни кристали пространство е пусто, безлюдно, то очудва само съ своето божественно очарование, както мраморната Венера съ своята свръхчовѣшка красота.

Защо това е така красиво?

К. Тетмайеръ.

Една отъ приказките.

Склони къмъ менъ главица и послушай: когато боговете още не общували съ хората, единъ атински поетъ съзори въ чакъ на Зевса химнъ който така зарадвалъ сърдцето на Гърмовержеца. че той решилъ да награди поета толкова щедро, колкото голѣма била неговата радостъ. И ето той, огроменъ и лжчезаренъ, приличенъ на изгрѣващото надъ леса слънце, слѣзалъ отъ Олимпъ на земята, тамъ, където поетътъ, седѣйки на една прибрѣжна скала, на велъ глава на ржката си, гледалъ гължбовото, безрайно море и се вслушвалъ въ еднообразния шумъ на полусънните вълни, пълненъ съ опияняваща замисленостъ. Като видѣлъ предъ

себе си владетеля на земята и небето, поетътъ се изплашилъ, но Зевсъ му казалъ милостиво:

— Ти ме почате съ пѣсень, достойна за моята слава и свято ми всемогъщество и азъ искамъ да те награда, ще дамъ на твоето слово такава сила и очарование, че при неговия звукъ морето ще затихне и ще те слуша, и плуващите по небето облаци ще задържатъ своя полетъ; ще дамъ на твоето слово такава сила и очарование, че най-добритъ мъже за твоята пѣсень ще донесатъ злато и пурпуръ, и ти ще бждешъ за тѣхъ като жеравъ предъ ято, а най-красивите жени ще ти принесатъ въ жертва душите си и бѣлитъ си, благоухани тѣла. Азъ ще те направя могъщъ богатъ и щастливъ.

Но поетътъ, като кимналъ съ глава, отговорилъ:

Татко на боговете и хората, твоята награда и твоите съкровища сж надъ заслугите на смъртните; тѣ сж достойни за твоята всемогъща и безсмъртна сила; но менъ това не ми трѣбва. Азъ вече съмъ богатъ могъщъ и щастливъ.

Очудилъ се Олимпиецътъ.

— Какъ така? — попиталъ той

— На тебе, о, поете, азъ виждамъ прашенъ плащъ, а на новетъ ти — прахътъ отъ тежъкъ и изморяващъ пжтъ, а

въ ржцетъ ти-тояга на стрелникъ. Скрѣбътъ е изрѣзанъ бразди по челото ти, на ушите ти се вижда горестъ скрѣбъ. И приветствувалъ си ти нѣкога съ усмивка златната колесница на Хелиосъ. Ти си безъ покривъ, като птица безъ гнѣздо; ти си самъ като планинска шипка върху скала — какъ можешъ ти бждешъ могъщъ, богатъ щастливъ. Какво имашъ?

Но тоя му отговорилъ:

— Едно женско сърдце, което ми е послушно.

Усмихналъ се бащата на боговете и хората и като сложилъ лжчезарната си ржка на рамото на поета, казалъ:

— А ако азъ направя така че то да не ти бжде послушно

— Тогава дай ми смъртъ казалъ поета.

Въ тая минута Панъ, който лежалъ наблизо въ храстите скрѣстилъ козлевитъ си нокти и отгонвайки мухитъ съ блжвонно мъртво клонче, се обидилъ съ дебелъ гласъ:

— Тогава дай му друго, токо Зевсъ,

Отъ руски: Сим. Мариновъ

Четете в. Шум. „Куриеръ“